

ਸ਼ਬਦ

(ਨਿਹਕਲੰਕ ਹਰਿ ਸ਼ਬਦ ਭੰਡਾਰ ਚੋਂ)

ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ
 ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ
 ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ
 ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ
 ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ

✽ ੧ ✽

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਮੀਤ ।
 ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਚੇ ਰਸਨਾ ਚੀਤ ।
 ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੀਤ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਏਕਾ ਬਖਸ਼ੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ।

✽ ੨ ✽

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਅਚਰਜ ਮਾਇਆ ।
 ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਖੇਲ ਖਲਾਇਆ ।
 ਆਪ ਅਭੁੱਲ ਸਭ ਜਗਤ ਭੁਲਾਇਆ ।
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਕਲ ਜਾਮਾ ਪਾਇਆ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਬੇਮੁਖ ਜੀਵਾਂ ਸਰਬ ਭੁਲਾਇਆ ।

✽ ੩ ✽

ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ।
 ਆਤਮ ਦੁਬਦਾ ਸਾਰੀ ਨਾਸ਼ੀ ।
 ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਘਨਕਪੁਰ ਵਾਸ਼ੀ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਭਗਤਾਂ ਕਰੇ ਬੰਦ ਖੁਲਾਸ਼ੀ ।

✽ ੪ ✽

ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਚਲਾਇਆ ।
 ਸੋਹੰ ਸਾਚੀ ਧੁਨ ਉਪਜਾਇਆ ।
 ਸੋਹੰ ਆਤਮ ਸੁੰਨ ਖੁਲਾਇਆ ।
 ਸੋਹੰ ਰਸਨਾ ਜਪ ਜਪ ਜੀਵ,
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਸਹਾਇਆ ।

✽ ✽

੩

✽ ੫ ✽

ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਭਾਏ ਅਨੰਦਾ ।
ਆਤਮ ਉਪਜੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚ ਸਦਾ ਬਖਸ਼ਿੰਦਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹਿੰਦਾ ।

✽ ੬ ✽

ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੇ ਦਾਤ ।
ਸੋਹੰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੀ ਕਰਮਾਤ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।
ਜੀਉਂ ਦੀਪਕ ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਸਾਚ ਦਾਤ ।

✽ ੭ ✽

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ।
ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਇਕ ।
ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਾ ਸਾਚਾ ਨਾਇਕ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਸਿਖ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ।

✽ ੮ ✽

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੰਗ ਸਾਥ ।
ਜੇਤ ਸਰੂਪੀ ਤ੍ਰੈਲੋਕੀ ਨਾਥ ।
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਦੀ ਸਾਚੀ ਗਾਥ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਸਿਖ ਰੱਖੇ ਸਿਰ ਦੇ ਕਰ ਹਾਥ ।

✽ ੯ ✽

ਸਾਚੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰ ਪਾਓ ।
ਆਪ ਆਪਣਾ ਮਾਣ ਗੁਆਓ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਰਸਨਾ ਗਾਓ ।
ਕੋਟ ਅਪਰਾਧ ਸਰਬ ਮਿਟਾਓ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਵਰ ਘਰ ਦਰ ਸਾਚਾ ਪਾਓ । ✽

* ੧੦ *

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਚ ਘਰ ਪਾਓ ।
 ਆਤਮ ਸੰਸਾ ਸਰਬ ਮਿਟਾਓ ।
 ਏਕਾ ਓਟ ਨਿਹਕਲੰਕ ਚਰਨ ਰਖਾਓ ।
 ਮਦਿਰਾ ਮਾਸ ਮਨੋ ਤਜਾਓ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਰਿਧੇ ਵਸਾਓ ।

* ੧੧ *

ਸਰਨ ਆਏ ਜਨ ਹੋਏ ਨਿਮਾਣਾ ।
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੇ ਟਿਕਾਣਾ ।
 ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਗੁਣ ਨਿਧਾਣਾ ।
 ਗੁਰਸਿਖ ਅੰਤ ਏਕਾ ਜੋਤ ਸਮਾਣਾ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਚੇ ਜੋਤੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਣਾ ।

* ੧੨ *

ਜੀਵ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ।
 ਬੇਮੁਖਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦਿਸ ਨਾ ਆਇਆ ।
 ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ।
 ਰਸਨ ਵਿਕਾਰ ਮਦਿਰਾ ਮਾਸ ਕਰਾਇਆ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਕਲਜੁਗ ਜੀਵਾਂ ਝੁਠੇ ਪੰਦੇ ਲਾਇਆ ।

* ੧੩ *

ਸਾਚਾ ਨਾਦ ਪ੍ਰਭ ਵਜਾਏ ।
 ਆਤਮ ਸੁੰਨ ਖੋਲ੍ਹ ਵਖਾਏ ।
 ਏਕਾ ਪੁੰਨ ਆਪ ਉਪਜਾਏ ।
 ਗੁਰਮੁਖ ਚੁਣ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਲਗਾਏ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਸ਼ਰਨ ਪੜੇ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ।

* ੧੪ *

ਬਾਪੂ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਵੇ ਗਾਣਾ ।
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਨੌਜੁਵਾਨਾ ।
 ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ।

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨਾ ਦੇਵੇ ਦਾਨ ।
ਦਰ ਆਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਵਿਚੋਂ ਕਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ।

✽ ੧੫ ✽

ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਏ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪੂ ।
ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮੇਟੇ ਤੀਨੋ ਤਾਪੂ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਜਪਾਏ ਜਾਪ ।
ਤਨ ਮਨ ਹੋਇਆ ਪਾਕੀ ਪਾਕ ।
ਆਪਣੇ ਦਰਸ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤਾਕ ।
ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਅੱਜ ਦਾ ਵਾਕ ।
ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਤ ।
ਲੇਖੇ ਲਾਈ ਸਭਨਾ ਰਾਤ ।
ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇ ਸੁਗਾਤ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸਿਰ ਰੱਖੇ ਹਾਥ ।

✽ ੧੬ ✽

ਬਾਪੂ ਦੀ ਸੁਣੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਤ ਬਣਾਇਆ ਜਬਰੀ ।
ਉਤੋਂ ਵੇਖਣ ਤਾਰੇ ਅੰਬਰੀ ।
ਹੇਠੋਂ ਵੇਖੇ ਧਰਤੀ ਅੰਮੜੀ ।
ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਰਾਹ ਤੱਕਣ ਸੁਵੰਬਰੀ ।
ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਲੇਖੇ ਲਾਈ ਚਮੜੀ ।
ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰਹੀ ਨਾ ਦਮੜੀ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਭ ਦੀ ਆਯੂ ਕੀਤੀ ਲੰਮੜੀ ।

✽ ੧੭ ✽

ਲੇਖ ਚੁਕਾ ਦੇ ਇਕ ਤੋਂ ਦੇ ।
ਜਗਤ ਨਾਲੋਂ ਕਰ ਨਿਰਮੋਹ ।
ਤੇਰੇ ਜੋਗੇ ਜਾਈਏ ਹੋ ।
ਅੰਤਮ ਆਤਮ ਦੇ ਆਪਣੀ ਲੋ ।
ਕੂੜੀ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਛੋਹ । ✽

੬

✽ ੧੮ ✽

ਭਿੰਨਤੀ ਰੈਣ ਚਾਓ ਘਨੇਰਾ ।
ਭਗਤਾਂ ਪਾਇਆ ਭਗਵਾਨ ਘੇਰਾ ।
ਜਨਮ ਕਰਮ ਦਾ ਕਰ ਨਬੇੜਾ ।
ਕੋਝਿਆਂ ਕਮਲਿਆਂ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਬੇੜਾ ।
ਚਰਨ ਕਵਲ ਰੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਵਿਹੜਾ ।
ਸਭ ਦਾ ਕੱਟ ਚੁਰਾਸੀ ਗੇੜਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਚ ਦੁਵਾਰੇ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ।

✽ ੧੯ ✽

ਮਾਲਵੇ ਵਾਲਿਓ ਗਾਵੇ ਸ਼ਬਦ,
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਚੀ ਸਰਨਾਈ ।
ਝਗੜਾ ਛੱਡਣਾ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ,
ਆਤਮ ਪਰਮਾਤਮ ਲੈਣਾ ਪ੍ਰਨਾਈ ।
ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਰਨਾ ਅਦਬ,
ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਭੈਣ ਭਾਈ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਾ ਜਗਤ ਨਹੀਂ ਬਦਨ,
ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਲਏ ਪਰਨਾਈ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਜਗਤ ਵਿਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਕੱਢਣ,
ਫੜ ਬਾਹੋਂ ਪਾਰ ਕਰਾਈ ।

✽ ੨੦ ✽

ਗੁਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਾਚਾ ਜੋਗ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਆਤਮ ਰਸ ਭੋਗ ।
ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਅਮੇਘ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਤਮ ਕੱਟੇ ਹਉਮੇ ਰੋਗ ।

✽ ੨੧ ✽

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤੀ ਬੁੱਧ ਬਿਬੇਕ ।
ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਬਖਸ਼ੀ ਟੇਕ ।
ਭੇਵ ਚੁਕਾਇਆ ਏਕਮ ਏਕ ।
ਮਨ ਕਲਪਣਾ ਕੀਤੀ ਨੇਕ ।

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਨਾ ਲੱਗੇ ਸੇਕ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸੁਵਾਮੀ ਕਰੇ ਖੇਲ ਅਨੇਕ ।

✽ ੨੨ ✽

ਇਕੋ ਧਿਆਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ।
ਦੋਏ ਜੋੜ ਕਰੇ ਨਿਮਸਕਾਰ ।
ਮੰਗਣ ਆਏ ਚਰਨ ਦੁਵਾਰ ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰ ।
ਖੋਲ੍ਹ ਦੁਵਾਰ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ।
ਵਖਾਓ ਘਰ ਜਿਥੇ ਵਸੇ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਮੰਗਣ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦੁਵਾਰ ।

✽ ੨੩ ✽

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਮੁਖ ਚੁਆਓ ।
ਤਨ ਕਲੇਸ਼ ਸਰਬ ਗਵਾਓ ।
ਇਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਘਰ ਸਾਚੇ ਬਣ ਜਾਓ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਕਰ ਦਰਸ ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਪਤਾਓ ।

੨੮ ਜੇਠ ੨੦੧੦ ਬਿ

✽ ੨੪ ✽

ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਿਲੇ ਠਾਕਰ ਸੁਵਾਮੀ ।
ਪੀਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਨਿਹਕਾਮੀ ।
ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਖਾਮੀ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਗਲੋ ਕੱਟੇ ਗੁਲਾਮੀ ।

✽ ੨੫ ✽

ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣਾ,
ਉਠ ਆ ਕੇ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ।
ਮੇਰਾ ਪਰਦਾ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ,
ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਜਗਤ ਖੁਵਾਰ ।
ਇਕੋ ਤੇਰੇ ਦਰ ਤੇ ਬਹਿ ਬਹਿ ਸਜਣਾ,
ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਰਹੇ ਖੁਮਾਰ ।

੮

ਮੇਰਾ ਨਾਦ ਤੇਰੇ ਦੁਵਾਰੇ ਵੱਜਣਾ ।
ਦੂਜਾ ਸੁਣੇ ਨਾ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ।
ਤੇਰਾ ਦਰਸ ਕਰ ਕਰ ਗੁਰਸਿਖ ਰੱਜਣਾ ।
ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲਏ ਨਿਵਾਰ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ ਪਿਆਰ ।

* ੨੬ *

ਸ਼ਬਦ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਿਰਾਲਾ ।
ਸੇਹੰ ਨਾਮ ਸਦਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ ।
ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਹ ਵਡਿਆਈ ।
ਪਸੂ ਪ੍ਰੇਤੋਂ ਦੇਵ ਬਣਾਈ ।
ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਜਪੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ।
ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਚ ਹੋਏ ਨਾ ਫੇਰਾ ।
ਸਦਾ ਅਤੀਤ ਸਦਾ ਹੈ ਜੀਤਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਰੱਖਿਆ ਚੀਤਾ ।

* ੨੭ *

ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਨਿਹਕਲੰਕ,
ਨਿਰਗੁਣ ਆਪ ਅਖਵਾਇਆ ।
ਆਪ ਵਜਾਏ ਆਪਣਾ ਡੰਕ,
ਸ਼ਬਦ ਡੰਡਾ ਹੱਥ ਉਠਾਇਆ ।
ਵੇਖ ਵਖਾਏ ਰਾਓ ਰੰਕ,
ਉਚਾਂ ਨੀਚਾਂ ਆਪ ਸਮਾਇਆ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਉਧਾਰੇ ਜਿਉਂ ਜਨ ਜਨਕ,
ਜਨ ਜਨਨੀ ਲੇਖੇ ਲਾਇਆ ।
ਖੇਲੇ ਖੇਲ ਬਾਰ ਅਨਕ,
ਕਲਜੁਗ ਅੰਤਮ ਵੇਸ ਵਟਾਇਆ ।
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਵਾਸੀ ਪੁਰੀ ਘਨਕ,
ਘਰ ਮੰਦਰ ਆਪ ਸੁਹਾਇਆ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਹਰਿਜਨ ਸਾਚੇ ਲਏ ਵਰ,
ਆਪ ਆਪਣਾ ਬੰਧਨ ਪਾਇਆ ।

੨੭ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* *

੯

✽ ੨੮ ✽

ਨਿਹਕਲੰਕ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉਂ,
ਨਾ ਮਰੇ ਨਾ ਜਾਇਆ ।
ਏਕਾ ਵਸੇ ਸਚ ਗਰਾਉਂ,
ਨੇਹਚਲ ਧਾਮ ਸੁਹਾਇਆ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਨਾ ਕੋਈ ਮਾਉਂ,
ਬਾਲਕ ਗੋਦ ਨਾ ਕਿਸੇ ਉਠਾਇਆ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਦੇਵੇ ਠੰਡੀ ਛਾਉਂ,
ਸਿਰ ਹੱਥ ਨਾ ਕਿਸੇ ਟਿਕਾਇਆ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਬੈਠ ਨਿਆਉਂ,
ਇਕ ਇਕੱਲਾ ਆਪ ਅਖਵਾਇਆ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਨਿਰਗੁਣ ਨੂਰ ਕਰੇ ਰੁਸ਼ਨਾਇਆ ।

੨੭ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

✽ ੨੯ ✽

ਦੁੱਖ ਰੋਗ ਉਤਰੇ ਸੰਤਾਪ,
ਪੂਤ ਸਪੂਤਾ ਵੇਖ ਵਖਾਈਆ ।
ਰਸਨ ਗਾਉਣਾ ਸੋਹੰ ਜਾਪ,
ਜੁਗ ਜੁਗ ਆਪ ਜਣਾਈਆ ।
ਲੋਕਮਾਤ ਹੋਵੇ ਵਡ ਪ੍ਰਤਾਪ,
ਫੁੱਲ ਫਲ ਦਏ ਮਹਿਕਾਈਆ ।
ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਆਪਣਾ ਆਪ,
ਆਪ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਰੰਗਾਈਆ ।
ਆਪੇ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ,
ਗੁਰਮੁਖ ਬਾਲ ਅੰਵਾਣੇ ਗੋਦ ਉਠਾਈਆ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੇਵੇ ਕੱਟ,
ਜੋ ਜਨ ਰਸਨਾ ਜੇਹਵਾ ਜੇਹਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਆ ।

੨੭ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

✽ ੩੦ ✽

ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਹਰਿ ਸਮਾਇਆ,
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ।
ਹਰ ਘਟ ਡੇਰਾ ਆਪੇ ਲਾਇਆ,
ਗੁਰਮੁਖ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੇ ਸਾਰ ।

ਕਲਜੁਗ ਅੰਤਮ ਅੰਧੇਰਾ ਛਾਇਆ,
 ਭਰਮੇ ਭੁੱਲਾ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ,
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਹਰਿਜਨ ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਦਾਨ,
 ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਗਵਾਇਆ ।

੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੩੧ *

ਨਿਹਕਲੰਕ ਰਖਿਆ ਨਾਉਂ,
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਖੇਲ ਖਲਾਇਆ ।
 ਸੰਬਲ ਨਗਰੀ ਸਚ ਗਰਾਉਂ,
 ਆਪਣਾ ਆਸਣ ਲਾਇਆ ।
 ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਆਪੇ ਮਾਉਂ,
 ਆਪੇ ਬਾਲ ਉਠਾਇਆ ।
 ਆਪੇ ਦੇਵੇ ਠੰਡੀ ਛਾਉਂ,
 ਹਰਿਜਨ ਸਾਚੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਇਆ ।
 ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਠੰਡੀ ਛਾਉਂ,
 ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਤੇਰੇ ਸੀਸ ਹੱਥ ਟਿਕਾਇਆ ।
 ਦੇ ਜਹਾਨੀ ਪਕੜੇ ਬਾਹੋਂ,
 ਸਚਖੰਡ ਦੁਵਾਰਾ ਇਕ ਸੁਹਾਇਆ ।
 ਫੜ ਫੜ ਹੰਸ ਬਣਾਏ ਕਾਉਂ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡਿਆਇਆ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ,
 ਸ਼ਬਦ ਖੰਡਾ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡਾਂ,
 ਆਪਣਾ ਆਪ ਚਮਕਾਇਆ ।

* ੩੨ *

ਸ਼ਬਦ ਨਾਦ ਹਰਿ ਵੱਜਿਆ,
 ਏਕਾ ਨਾਮ ਜੈਕਾਰ ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਮਾਤਲੋਕ ਹਰਿ ਗੱਜਿਆ,
 ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਜਾਮਾ ਧਾਰ ।
 ਜੋ ਘੜਿਆ ਸੇ ਭੱਜਿਆ,

ਬਿਰ ਰਹੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ।
 ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਰੱਖੇ ਲੱਜਿਆ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ।
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਦੇਸ ਮਾਇਆ,
 ਸੰਬਲ ਨਗਰੀ ਧਾਮ ਨਿਆਰ ।
 ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪਣਾ ਕਾਜਿਆ,
 ਲੇਖਾ ਲਿਖੇ ਨਾ ਕੋਈ ਅਪਾਰ ।
 ਸਾਹੇ ਭੂਪ ਵਡ ਰਾਜਨ ਰਾਜਿਆ,
 ਫੜੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇਜ ਕਟਾਰ ।
 ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰੇ ਵਾਜਿਆ,
 ਮਨਮੁੱਖ ਸੁੱਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ।
 ਸੰਮਤ ਸੋਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਸਚ ਜਹਾਜਿਆ,
 ਸਤਾਰਾਂ ਹਾੜੀ ਹਰਿ ਵਿਚਾਰ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਕਰਾਏ ਸਚ ਸਿੰਗਾਰ । ੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੬ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

✽ ੩੩ ✽

ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਉਠ ਨੇਤਰ ਖੋਲ੍ਹ,
 ਆਲਸ ਨਿੰਦਰਾ ਜਗਤ ਗਵਾਈਆ ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੱਜਣ ਆਇਆ ਕੋਲ,
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਦਏ ਮਿਟਾਈਆ ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖੜ ਫੋਲ,
 ਦੁੱਖ ਸੁਖ ਵਿਚ ਸਮਾਈਆ ।
 ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪੇ ਘੋਲ,
 ਘੋਲੀ ਘੋਲ ਘੁੰਮਾਈਆ ।
 ਆਪਣੀ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬੋਲ,
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈਆ ।
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਵਜਾਇਆ ਢੋਲ,
 ਤ੍ਰੈਲੋਕੀ ਰਿਹਾ ਉਠਾਈਆ ।
 ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਤੇਰਾ ਕੱਢੇ ਪੋਲ,
 ਪਰਦਾ ਉਹਲਾ ਰਹੇ ਨਾ ਰਾਈਆ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਰਿਹਾ ਜਗਾਈਆ ।

੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੬ ਬਿ

✽ ✽

* ੩੪ *

ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ।
 ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ।
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ ।
 ਮੇਰੇ ਦੇਵੇ ਸਾਚੀ ਮਾਲਾ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਆਪ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ ।

* ੩੫ *

ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੰਸੀ ਸਿਖ ਆਵੇ ।
 ਸਚ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ।
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਕਰੇ ਪ੍ਰਨਾਮ ।
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਧਾਮ ।
 ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ।
 ਅਨਾਦ ਸ਼ਬਦ ਵਜਾਏ ਭੂਪਾ ।
 ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਹ ਧੁਨਕਾਰ ।
 ਸੁਣ ਕੇ ਸਿਖ ਸੀ ਉਪਰੇ ਪਾਰ ।
 ਜੇ ਨਾ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਭਾਓ ।
 ਤਿਨ ਨਾ ਮਿਲੇ ਸਚ ਗੁਰ ਦਿਓ ।
 ਗੁਰ ਬਿਨ ਕੋਈ ਨਾ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ।
 ਆਵੇ ਜਾਵੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿਚ ਹਾਟੇ ।

੧੫ ਮੱਘਰ ੨੦੦੬ ਬਿ

* ੩੬ *

ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਲਿਖਵਾਇਆ ।
 ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਤ ਕਰਵਾਇਆ ।
 ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਕਾਲ ਕਰਵਾਇਆ ।
 ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਦਾਨ ।
 ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ।
 ਰਿਦੇ ਧਿਆਓ ਸਰਬ ਸੁੱਖ ਪਾਓ ।
 ਵਿਚ ਚੁਰਾਸੀ ਫੇਰ ਨਾ ਆਓ ।
 ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਹ ਵਡਿਆਈ,
 ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਤਿਸ ਤ੍ਰਿਖਾ ਲਹਿ ਜਾਈ ।

੧੬ ਮੱਘਰ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੩੭ *

ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਜੇ ਮੁਝੇ ਧਿਆਵੇ ।
 ਮੋਵਤ ਜਾਗਤ ਦਰਸ ਹੈ ਪਾਵੇ ।

ਸੋਵਤ ਜਪੇ ਜਾਗ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ।
ਦਰਸ ਦਖਾਵੇ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਾ ।
ਸਚ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ।

੧੫ ਮੱਘਰ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੩੮ *

ਝੂਠਾ ਜਗਤ ਝੂਠੀ ਹੈ ਰੀਤ ।
ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤ ।
ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਾਖੇ ਸਦਾ ਹੀ ਚੀਤ ।
ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੰਗ ਜੋੜੇ ਪ੍ਰੀਤ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਚਲਾਈ ਰੀਤ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਦਾ ਹੈ ਜੀਤ ।

੧੫ ਮੱਘਰ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੩੯ *

ਚਰਨ ਕਵਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ।
ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਹੈ ਠਾਂਡਾ ਸੀਤ ।
ਸਦਾ ਅਡੋਲ ਸਦਾ ਅਤੀਤ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਜਗਤ ਹੈ ਜੀਤ ।
ਝੂਠਾ ਸੰਸਾਰ ਬਾਠੂ ਦੀ ਭੀਤ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ।

੨੧ ਵਸਾਖ ੨੦੧੭ ਬਿ

* ੪੦ *

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਾਣਿਆ,
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ।
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪਛਾਣਿਆ,
ਨਿਰਗੁਣ ਜੋਤ ਸ਼ਬਦ ਅਧਾਰ ।
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਮਾਣਿਆ,
ਮੇਲ ਮਿਲਾਵਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ।
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਖੇਲ ਦੇ ਜਹਾਨਿਆ,
ਖੇਲ ਖਿਲਾਏ ਗਿਰਵਰ ਗਿਰਧਾਰ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆ ।

੨੮ ਹਾੜ ੨੦੧੬ ਬਿ

* *

* ੪੧ *

ਤੁਠਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲ,
 ਧੁਰ ਮਸਤਕ ਵੇਖ ਵਖਾਇਆ ।
 ਹਰਿਜਨ ਦੇਵੇ ਜੀਆ ਦਾਨ,
 ਯਾਚਕ ਮੰਗਣ ਜੋ ਜਨ ਆਇਆ ।
 ਏਕਾ ਰਾਗ ਸੁਣਾਏ ਕਾਨ,
 ਸੋਹੰ ਢੋਲਾ ਸਾਚਾ ਗਾਇਆ ।
 ਦੀਪਕ ਜੋਤ ਜਗੇ ਮਹਾਨ,
 ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਦਏ ਮਿਟਾਇਆ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਘਰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਵਖਾਇਆ ।

੨੫ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੪੨ *

ਘਰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਦਰ ਹੋਇਆ ਪਵਿਤ,
 ਪਾਪੀ ਪਤਿਤ ਤਰਾਈਆ ।
 ਸਚ ਸੁਹਜਣੀ ਸੁਹਾਈ ਥਿਤ,
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਡ ਵਡਿਆਈਆ ।
 ਲੇਖੇ ਲਾਏ ਕਾਇਆ ਰਿਤ,
 ਰੱਤੀ ਰੱਤ ਤੁਲਾਈਆ ।
 ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦੀ ਕਰ ਕਰ ਹਿੱਤ,
 ਲੇਖਾ ਲੇਖ ਮਿਟਾਈਆ ।
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਜਾਏ ਜਨ ਜਿਤ,
 ਜਿਸ ਬਖਸ਼ੇ ਸਚ ਸਰਨਾਈਆ ।
 ਦਰਸ ਦਖਾਏ ਨਿਤ ਨਵਿਤ,
 ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਨ ਗਾਈਆ ।
 ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਪਿਤ,
 ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਵੇਖ ਵਖਾਈਆ ।
 ਅਥਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਏਕਾ ਅਚੁੱਤ,
 ਨਾ ਮਰੇ ਨਾ ਜਾਈਆ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਖੇਲੇ ਖੇਲ ਨਿਤ ਨਵਿਤ,
 ਖੇਲਣਹਾਰ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆ ।

੨੫ ਜੇਠ ੧੦੧੬ ਬਿ

* *

* ੪੩ *

ਜਿਸ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ,
ਉਤਰੇ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ।
ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਕਰੇ ਕਾਮ,
ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਾਚਾ ਬਾਪ ।
ਲੇਖੇ ਲਾਏ ਦਮਾ ਦਮ,
ਜੇ ਜਨ ਗਏ ਰਸਨਾ ਜਾਪ ।
ਜਗਤ ਬੁਝਾਏ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤਮ,
ਦਰਸ ਦਖਾਏ ਆਪਣਾ ਆਪ ।
ਜਗਤ ਦੁਵਾਰਾ ਦੇਵੇ ਡੰਨ,
ਵਡ ਵਡਾ ਘਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਪਤ ਰੱਖੇ ਕਮਲਾਪਾਤ ।

੨੫ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੪੪ *

ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣ ਚੜਿਆ ਚਾ,
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਨਾਇਆ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਇਕ ਮਲਾਹ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਜਣ ਵੇਖ ਵਖਾਇਆ ।
ਦੇਹਾਂ ਬਹਾਏ ਏਕਾ ਬਾਂ,
ਏਕਾ ਦਰ ਖੁਲ੍ਹਾਇਆ ।
ਕਲਜੁਗ ਕਰੇ ਸਚ ਨਿਆਂ,
ਜਗਤ ਝੇੜਾ ਮੇਟ ਮਿਟਾਇਆ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣ ਮੇਲ ਮਿਲਾਇਆ ।

੨੩ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੪੫ *

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ ਮੀਤੜਾ,
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾਰ ।
ਗੁਰ ਗੁਰ ਚਲਾਏ ਆਪਣੀ ਰੀਤੜਾ,
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ।
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਲੱਗੇ ਭਾਣਾ ਮੀਠੜਾ,
ਇਕ ਵਸਾਏ ਠੰਡਾ ਦਰਬਾਰ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਕਰਾਏ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤੜਾ,

ਪਤਿਤ ਪਾਵਣ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ।
ਮਨਮੁਖ ਕਾਇਆ ਕੌੜਾ ਹੋਇਆ ਰੀਠੜਾ,
ਚਾਰੋ ਕੁੰਟ ਹੋਏ ਖੁਵਾਰ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਖੇਲੇ ਖੇਲ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰ ।

੨੩ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੪੬ *

ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣ ਉਠੀ ਜਾਗ,
ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਜਗਾਈਆ ।
ਹੰਸ ਬਣਦੇ ਵੇਖੇ ਕਾਗ,
ਮੁਖ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਲਾਹੀਆ ।
ਘਰ ਵਿਚ ਘਰ ਦੀਪਕ ਜਗਦੇ ਵੇਖੇ ਚਿਰਾਗ,
ਆਪਣਾ ਅੰਧੇਰਾ ਰਹੀ ਮਿਟਾਈਆ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਪੋਵਣ ਆਇਆ ਦਾਗ,
ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣ ਨਾਲ ਰਲਾਈਆ ।
ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਤੇਰੇ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ,
ਧਰਤ ਧਵਲ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੀ ਮਨਾਈਆ ।
ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣ ਸਰਨ ਸਰਨਾਈ ਗਈ ਲਾਗ,
ਦੇਏ ਜੋੜ ਬੈਠੀ ਸੀਸ ਝੁਕਾਈਆ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਮਾਈਆ ।

੨੩ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੪੭ *

ਜਪੇ ਸੋਹੰ ਮਨ ਆਤਮ ਸੁਖ ।
ਜਪੇ ਸੋਹੰ ਨਾ ਵਿਆਪੇ ਦੁੱਖ ।
ਜਪੇ ਸੋਹੰ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭੂਪ ।
ਜਪੇ ਸੋਹੰ ਪੇਖੇ ਦਰਸ ਅਨੂਪ ।
ਜਪੇ ਸੋਹੰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ।
ਜਪੇ ਸੋਹੰ ਮਿਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਅੰਧ ਕੂਪ ।

੨੧ ਵਿਸਾਖ ੨੦੦੭ ਬਿ

* ੪੮ *

ਸਰਬ ਸੁੱਖ ਗੁਰਚਰਨ ਪਿਆਰ ।
ਸਰਬ ਸੁੱਖ ਗੁਰ ਰਿਦੇ ਚਿਤਾਰ ।
ਸਰਬ ਸੁੱਖ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਪਿਆਰ ।
ਸਰਬ ਸੁੱਖ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਰਿਦੇ ਚਿਤਾਰ । * ੪ ਜੇਠ ੨੦੦੭ ਬਿ

* ੪੯ *

ਸੋਹੰ ਸਬਦ ਉਤਮ ਗਿਆਨ ।
ਬੁਝੇ ਸੋ ਜੋ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ।
ਪਾਵੇ ਸੋ ਜਿਸ ਗੁਰ ਚਰਨ ਧਿਆਨ ।
ਗਾਵੇ ਸੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੇ ਦਾਨ ।
ਧਾਰੇ ਸੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭ ਦਏ ਦਇਆਵਾਨ,
ਦਰਸਾਰੇ ਸੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ।
ਪਾਵੇ ਸੋ ਜਿਸ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦਰਸ ਦਿਖਾਨ ।

* ੫੦ *

ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੇ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ।
ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਦੀ ਦਾਸੀ ।
ਸਰਬ ਵਸਿਆ ਸਰਬ ਘਟ ਵਾਸੀ ।
ਕਲਜੁਗ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ।
ਜਗਤ ਸਾਰਾ ਸਦਾ ਵਿਨਾਸੀ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਚਰਨ ਰਹਿਰਾਸੀ ।
ਜਗੇ ਜੋਤ ਹੋਵੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ,
ਸਰਬ ਸੁੱਖ ਗੁਰਚਰਨ ਨਿਵਾਸੀ ।

੧੬ ਹਾੜ ੨੦੦੭ ਬਿ

* ੫੧ *

ਗੁਰਚਰਨ ਉਪਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ।
ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਬ ਰਸ ਮਾਣਾ ।
ਗੁਰਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਪਾਣਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ,
ਕਲਜੁਗ ਜੋਤ ਜਗਾਏ ਮਹਾਨਾ ।

* ੫੨ *

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਚ ਘਰ ਪਾਓ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੇ ਵਸਾਓ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਜੋਗ ਕਮਾਓ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਰਸਨਾ ਗਾਓ ।
ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਜਾਮ,
ਪੀ ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਪਤਾਓ ।
ਸਰਬ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਕਾਮ,
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਓ ।

ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਸ਼ਾਮ,
ਪ੍ਰਭ ਆਬਿਨਾਸ਼ੀ ਘਰ ਮੇਂ ਪਾਓ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਕਲਜੁਗ ਜੀਵ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੫੩ *

ਸਾਚਾ ਨਾਦ ਪ੍ਰਭ ਵਜਾਏ ।
ਆਤਮ ਸੁੰਨ ਖੋਲ੍ਹ ਵਖਾਏ ।
ਏਕਾ ਧੁਨ ਆਪ ਉਪਜਾਏ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਚੁਣ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਲਗਾਏ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਰਨ ਪੜ੍ਹੇ ਦੀ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ।

* ੫੪ *

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰ ।
ਦੇਹੀ ਦੁਖੜੇ ਕੀਤੇ ਦੂਰ ।
ਆਤਮ ਸੁਖ ਉਤਰੇ ਭੁੱਖ,
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਦਿਸੇ ਹਜ਼ੂਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਰਬ ਜਨਾ ਦੀ ਆਸਾ ਪੂਰ ।

* ੫੫ *

ਗੁਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਾਚਾ ਜੋਗ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਆਤਮ ਰਸ ਭੋਗ ।
ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਅਮੋਘ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਤਮ ਕੱਟੇ ਹਉਮੇ ਰੋਗ ।

* ੫੬ *

ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਧਾਮ ਨਿਆਰਾ ।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਖੇਲ ਨਿਆਰਾ ।
ਏਕਾ ਜੋਤ ਜਗੇ ਗਿਰਧਾਰਾ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਵਿਰਲਾ ਵੇਖੇ ਕਰ ਵਿਚਾਰਾ ।
ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਜੋਤ ਨਿਰੰਜਣ,
ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ ਅਵਤਾਰਾ ।

* *

* ੫੭ *

ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਸਦਾ ਖੁਮਾਰੀ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਆਤਮ ਹੋਏ ਉਜਿਆਰੀ ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਸਚਖੰਡ ਦੁਵਾਰੀ ।

* ੫੮ *

ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਗ ਦਰਸ ਦਾਨ ।
ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ।
ਸੋਹੰ ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਬਬਾਨ ।
ਰਸਨਾ ਜਪ ਜਪ ਜੀਵ,
ਆਤਮ ਜੋਤ ਜਗੇ ਮਹਾਨ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਣ ।

* ੫੯ *

ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਗ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਗ ਸਦ ਗੁਰਚਰਨ ਕਾ ਸੰਗ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਗ ਜਰਮ ਏ ਮਾਣਸ ਹੋਏ ਨਾ ਭੰਗ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਗ ਗੁਰ ਦਰ ਸ਼ਬਦ ਸੋਹੰ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਗ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਚਰਨ ਕਾ ਸੰਗ ।

੧-੧੩੫

* ੬੦ *

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਗੌਣਾ,
ਬੱਤੀ ਦੰਦ ਹਿਲਾਈਆ ।
ਅੰਤਰ ਆਤਮ ਏਕਾ ਪੌਣਾ,
ਏਕਾ ਵੱਜੇ ਵਧਾਈਆ ।
ਜੂਠਾ ਝੂਠਾ ਕਾਇਆ ਕੱਪੜ ਲਾਹੁਣਾ,
ਸ਼ਬਦ ਦੇਸ਼ਾਲਾ ਤਨ ਹੰਢਾਈਆ ।
ਖਿਮਾਂ ਗਰੀਬੀ ਝੋਲੀ ਪੌਣਾ,
ਯਾਚਕ ਦਾਨ ਜੋ ਮੰਗ ਮੰਗਾਈਆ ।
ਕਾਲ ਮਹਾਂਕਾਲ ਨੇੜ ਨਾ ਔਣਾ,
ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਹੱਥ ਵਡਿਆਈਆ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਣੇ ਗਲੇ ਲਗਾਈਆ । *

* ੬੧ *

ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਪਕੜੇ ਬਾਂਹ,
 ਸ਼ਬਦੀ ਸ਼ਬਦ ਸਹਾਰਾ ।
 ਸਖਾ ਸੁਹੇਲਾ ਪਿਤਾ ਮਾਂ,
 ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ਪੂਤ ਸਪੁਤ ਸੁੱਤ ਦੁਲਾਰਾ।
 ਫੜ ਫੜ ਹੰਸ ਬਣਾਏ ਕਾਂ,
 ਜਿਸ ਜਨ ਬਖਸ਼ੇ ਚਰਨ ਪਿਆਰਾ ।
 ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਦੇਵੇ ਠੰਡੀ ਛਾਂ,
 ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਰਾ ਵਾਰਾ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਹਰਿਜਨ ਬੇੜਾ ਜਾਏ ਤਾਰ,
 ਪਾਰ ਕਰਾਏ ਕਲ ਸਾਗਰ ਡੂੰਘੀ ਗਾਰਾ ।

੩੦ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

* ੬੨ *

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਰੱਖੇ ਪਤ,
 ਪਤਿਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪ ਅਖਵਾਇਆ ।
 ਲੇਖੇ ਲਾਏ ਹੱਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਰੱਤ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਮਾਇਆ ।
 ਨਾਮ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਸਾਚੇ ਵਤ,
 ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਫੋਲ ਫੁਲਾਇਆ ।
 ਧੀਰਜ ਸੰਤੋਖ ਦੇਵੇ ਸਤਿ,
 ਸਤਿਵਾਦ ਆਪ ਉਪਜਾਇਆ ।
 ਏਕਾ ਉਪਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ,
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵੇਖ ਵਖਾਇਆ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
 ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਟਿਕਾਇਆ ।

* ੬੩ *

ਪੀਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ,
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਖਵਾਇਆ ।
 ਹਰਿਜਨ ਸਾਚੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰ,
 ਲੋਕਮਾਤ ਮੇਲ ਮਿਲਾਇਆ ।
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਨਾਤਾ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ,
 ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਜੋੜ ਜੁੜਾਇਆ ।

ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਧਰ,
ਸੀਸ ਜਗਦੀਸ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਖਾਇਆ ।

੩੦ ਜੇਠ ੨੦੧੬ ਬਿ

✽ ੬੪ ✽

ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਜਣ ਪੂਰਾ ਮੀਤ,
ਚਰਨ ਕਵਲ ਬਖਸ਼ੇ ਪ੍ਰੀਤ ।
ਕਾਇਆ ਕਰੇ ਠਾਂਡੀ ਸੀਤ,
ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਸਚ ਅਨਡੀਠ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਮਨ ਚੀਤ ।

✽ ੬੫ ✽

ਆਤਮ ਧਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ,
ਸੁੱਖ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਜ਼ੂਰ ।
ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਿਟੀ ਭੁੱਖ,
ਹਉਮੇ ਹੰਗਤਾ ਹੋਈ ਦੂਰ ।
ਉਜਲ ਹੋਇਆ ਮਾਤ ਮੁਖ,
ਅੰਦਰੋਂ ਤੁਟਾ ਗੜ੍ਹ ਗਰੂਰ ।
ਸੁਫਲ ਹੋਈ ਮਾਤ ਕੁੱਖ,
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਬਖਸ਼ੇ ਪੂੜ ।

✽ ੬੬ ✽

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰ,
ਦੇਹੀ ਦੁੱਖੜੇ ਕੀਤੇ ਦੂਰ ।
ਆਤਮ ਸੁੱਖ ਉਤਰੇ ਭੁੱਖ,
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਦਿਸੇ ਹਜ਼ੂਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਰਬ ਜਨਾਂ ਦੀ ਆਸਾ ਪੂਰ ।

✽ ੬੭ ✽

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਾਚਾ ਦਰਸ,
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੀ ਮਿਟੇ ਹਰਸ ।
ਰਾਵੀ ਕੰਢੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸ,

ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਹਰਸ ।
 ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਗੀ ਸ਼ਰਤ,
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਆਇਉਂ ਪਰਤ ।
 ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਉਤੇ ਧਰਤ ।
 ਘਰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਉਤੇ ਅਰਸ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਮੰਨੀ ਅਰਜ ।

✽ ੬੮ ✽

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ ਪੁਰ ਦਾ ਸੱਜਣ,
 ਚਰਨ ਪੂੜੀ ਕਰਾਏ ਮਜਨ ।
 ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਆਏ ਪੈਜ ਰੱਖਣ,
 ਪੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਗੰਮਾ ਦੱਸਣ ।
 ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਆਏ ਵਸਣ,
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਸਚ ਦੁਆਰ ਵਖਾਏ ਆਪਣਾ ਪਤਨ ।

✽ ੬੯ ✽

ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ ਮਿਹਰਵਾਨੀ,
 ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ਸ਼ਾਹ ਸੁਲਤਾਨੀ ।
 ਮੰਜਲ ਬਖਸ਼ੇ ਸਚ ਰੁਹਾਨੀ,
 ਜੋਤ ਜਗਾਏ ਘਰ ਨੂਰ ਨੁਰਾਨੀ ।
 ਪੰਧ ਚੁਕਾਏ ਜ਼ਿਮੀਂ ਅਸਮਾਨੀ,
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਬਾਨੀ ।

✽ ੭੦ ✽

ਲੱਗੇ ਭੇਗ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ।
 ਗੁਰਮੁਖ ਦਰ ਘਰ ਆਏ,
 ਅੰਤਮ ਕਲਜੁਗ ਤਾਰਦਾ ।
 ਆਪ ਪਛਾਣੇ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ,
 ਉਚ ਨੀਚ ਜਾਤ ਪਾਤ ਵਰਨ ਗੋਤ ਨਾ ਕੋਈ ਪਛਾਣਦਾ ।
 ਆਪ ਵਸਾਏ ਸਾਚੇ ਥਾਏਂ,
 ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਜਾਏ ਨਾਹੀ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਅੰਤਮ ਅੰਤ ਪਾਰ ਲੰਘਾਏ,

੨੩

ਦਰਗਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣ ਦਵਾਏ,
ਵਿਖ ਪਾਪ ਸਰਬ ਉਤਾਰਦਾ ।

੪-੫੮

* ੭੧ *

ਲੱਗੇ ਭੋਗ ਸਤਿਜੁਗ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ।
ਦੱਸੇ ਸਾਚੀ ਜੁਗਤ,
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਸੁਵਾਰਦਾ ।
ਅੰਤਮ ਮਿਲਦੀ ਮੁਕਤ,
ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਉਚਾਰਦਾ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਦਾ ।

੪-੯੧

* ੭੨ *

ਇਕ ਰੱਖਣਾ ਚਰਨ ਧਿਆਨ ।
ਰੱਖਣੀ ਓਟ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ।
ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਣਾ ਖਿਚ ਕਮਾਨ ।
ਨੇਤਰ ਬੰਦ ਕਰਾਉਣਾ,
ਕੰਨ ਨਾ ਸੁਣਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਨ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਵਡ ਮਿਹਰਵਾਨ ।

* ੭੩ *

ਚਰਨ ਧੂੜੀ ਸਾਚੀ ਨਹਾਓ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਰਸਨਾ ਗਾਓ ।
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਤਿਪਰਮੇਸ਼ਵਰ,
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਚਾ ਪਾਓ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਘਰ ਜਾਏ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ ।

* ੭੪ *

ਗੁਰਸਿਖ ਝੂਠ ਕਦੇ ਨਾ ਬੋਲੇ ।
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਪੂਰੇ ਤੋਲ ਤੋਲੇ ।
ਆਪ ਵਸੇ ਕਾਇਆ ਚੋਲੇ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਮਾਣ ਦੁਵਾਇਆ,
ਆਪਣੀ ਚਰਨੀ ਆਪੇ ਲਾਇਆ,
ਸਦਾ ਵਸੇ ਕੋਲ ਕੋਲੇ । *

✽ ੭੫ ✽

ਸਾਚੀ ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਦਵਾਈ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਰਸਨਾ ਖਾਈ ।
ਕਾਇਆ ਰੋਗ ਸਰਬ ਮਿਟਾਈ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਰਸਨ ਧਿਆਈ ।

✽ ੭੬ ✽

ਸੇਹੰ ਨਾਮ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ।
ਈਸ਼ ਜੀਵ ਇਕ ਹੋ ਜਾਈ ।
ਸੇਹੰ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਣ ਰਘੁਰਾਈ ।
ਆਪਣਾ ਖੇਲ ਆਪ ਵਰਤਾਈ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਪਣਾ ਭੇਵ ਦੇਵੇ ਆਪ ਖੁਲਾਈ ।

✽ ੭੭ ✽

ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਭਗਤ ਦਵਾਰ ।
ਭਗਤ ਦਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰ ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰੀ ਦਸਮ ਦਵਾਰ ।
ਦਸਮ ਦਵਾਰੀ ਜੋਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ।
ਜੋਤ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰ ।
ਸ਼ਬਦ ਧਾਰੀ ਪਵਨ ਅਸਵਾਰ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ ਬੰਦ ਕਵਾੜ ।

੧ ਅੱਸੂ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

✽ ੭੮ ✽

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ।
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਗਿਆਨ ।
ਸੇਹੰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਮਹਾਨ ।
ਸਿਮਰੇ ਜੀਵ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਣ ।
ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਸਿਖ ਨਾ ਜਾਣ ।
ਆਦਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚ ਸਮਾਣ ।
ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦਾ ਪੰਥ ਮੁਕਾਣ ।
ਵਿਚ ਚੁਰਾਸੀ ਚੋਟਾਂ ਨਾ ਖਾਣ ।
ਸੇਹੰ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪਛਾਣ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦਿਤਾ ਗਿਆਨ । ✽

੨੫

✽ ੭੯ ✽

ਬਣ ਭਿਖਾਰੀ ਆਓ ਦਰ ।
ਸੋਹੰ ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਵਰ ।
ਖਾਲੀ ਭੰਡਾਰੇ ਦੇਵੇ ਭਰ ।
ਆਪ ਤੁੜਾਏ ਆਤਮ ਜਿੰਦਰਾ ਦਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਪੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠਾ ਵੜ ।

✽ ੮੦ ✽

ਆਸ ਪਾਸ ਸਦ ਵਸੇਰਾ ।
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਨੇਰਨ ਨੇਰਾ ।
ਸ਼ਬਦ ਸਰੂਪੀ ਪਾਏ ਘੇਰਾ ।
ਆਪ ਤੁੜਾਏ ਜਮ ਕਾ ਜੇੜਾ ।
ਬਿਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵੇ ਕਿਹੜਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਬੰਨ ਵਖਾਵੇ ਬੇੜਾ ।

✽ ੮੧ ✽

ਸਾਚਾ ਜੋਗ ਚਰਨ ਧਿਆਨ ।
ਆਤਮ ਜੋਤ ਜਗੇ ਮਹਾਨ ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਦੇਵੇ ਦਾਨ ।

✽ ੮੨ ✽

ਸਾਚਾ ਜੋਗ ਜਨ ਕਮਾਏ ।
ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ।
ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਖਾ ਸਰਬ ਮਿਟਾਏ ।
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਕਲ ਮੇਂ ਪਾਏ ।
ਨਿਜ ਘਰ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਭ ਨਜ਼ਰੀ ਆਏ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ।

✽ ੮੩ ✽

ਤੂ ਤੂ ਕਰ ਪੁਕਾਰਦੀ ।
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,

ਤੂ ਤੂ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰਦੀ ।
ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਆਤਮ ਧਰ,
ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਐਂਗਣਹਾਰ ਦੀ ।
ਸ਼ਬਦ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰ,
ਮੈਂ ਦੁਹਾਗਣ ਨਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ।
ਚਰਨ ਵਣਜਾਰਾ ਬਣ ਕਰ,
ਮੰਗੀ ਏਕਾ ਸਿਕ ਤੇਰੇ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ।
ਜਨਮ ਕਰਮ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ ਕਰ,
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮਨ ਮਤੀ ਨਾ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ।
ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਸਾਚੇ ਘਰ ਆਧਾਰਾ ਕਰ,
ਰੱਖੋ ਲਾਜ ਚਰਨ ਪਿਆਰ ਦੀ ।
ਸਾਚੇ ਘਰ ਸ਼ਬਦ ਜੈਕਾਰਾ ਕਰ,
ਮਿਟੇ ਰੈਣ ਅੰਧੇਰੀ ਪੁੰਦੂਕਾਰ ਦੀ ।
ਆਪਣਾ ਦੀਪ ਉਜਿਆਰਾ ਘਰ ਸਾਚੇ ਕਰ,
ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਸਵਛ ਸਰੂਪੀ ਦਰਸ ਅਪਾਰ ਦੀ ।

੨੮ ਪੋਹ ੨੦੧੨ ਬਿ

✽ ੮੪ ✽

ਸੇਹੰ ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਚਲਾਇਆ,
ਸੇਹੰ ਸਾਚੀ ਧੁਨ ਉਪਜਾਇਆ ।
ਸੇਹੰ ਆਤਮ ਸੁੰਨ ਖੁਲ੍ਹਾਇਆ,
ਸੇਹੰ ਰਸਨਾ ਜਪ ਜਪ ਜੀਵ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਸਹਾਇਆ ।

✽ ੮੫ ✽

ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਾਨ ਦੇ,
ਢਹਿ ਪਿਆ ਦੁਵਾਰੇ ।
ਦਰ ਆਪਣੇ ਸਾਚਾ ਮਾਣ ਦੇ,
ਹੋਏ ਦਰਸ ਅਪਾਰੇ ।
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੇ,
ਆਤਮ ਦੀਪ ਹੋਏ ਉਜਿਆਰੇ ।
ਗੁਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਪਿਆਨ ਦੇ,
ਸੀਸ ਝੁਕੇ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰੇ ।
ਸੇਹੰ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨ ਵਿਚ ਕਾਨ ਦੇ,
ਅਨਹਦ ਵੱਜੇ ਵਿਚ ਦੇਹ ਅੰਧਿਆਰੇ ।
ਸੇਹੰ ਨਾਮ ਸਚ ਪਹਿਨਣ ਖਾਣ ਦੇ,
ਏਕ ਟੇਕ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਦੁਵਾਰੇ ।

ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ,
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਸਿਖ ਤਾਰਦੇ ।

✽ ੮੬ ✽

ਜੀਵ ਮਾਣ ਨਾ ਕਰ,
ਜਗ ਸਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ।
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਚਰਨ ਧਿਆਨ ਕਰ,
ਸਚ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬਹਿਣਾ ।
ਵਿਚ ਦੇਹ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਵਾਸ ਕਰ,
ਛੱਡ ਝੂਠੇ ਸਾਕ ਸੈਣਾਂ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਸ ਕਰ,
ਗੁਰਸਿਖ ਚਰਨ ਲਾਗ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਸਹਿਣਾ ।

✽ ੮੭ ✽

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਰ ਪੀਦੇ ਜਾਣਾ,
ਤਨ ਸੋਹੰ ਧਾਗੇ ਸੀਦੇ ਜਾਣਾ ।
ਦਹਿ ਦਿਸ਼ਾ ਭੌਂਦਾ ਫਿਰੇ ਮਨ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਚੇ ਗੁਰਚਰਨ ਬਹਿੰਦੇ ਜਾਣਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਾਚਾ ਜਾਮ ਆਪ ਪਿਲਾਏ,
ਸਾਚੀ ਦਾਤ ਝੋਲੀ ਪਾਏ,
ਦਰਗਹਿ ਸਾਚੀ ਪੀਦੇ ਖਾਂਦੇ ਜਾਣਾ ।

✽ ੮੮ ✽

ਗੁਰ ਕਾ ਸ਼ਬਦ ਸਚ ਕਮਾਣਾ,
ਆਤਮ ਵਿਚ ਨਾ ਹੰਕਾਰ ਰਖਾਣਾ ।
ਗੁਰ ਪੀਰ ਨਾ ਆਪ ਅਖਵਾਣਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਵੇਲੇ ਭੀੜ ਆਪ ਛੁਡਾਣਾ ।

✽ ੮੯ ✽

ਸਾਚੀ ਸਿਖਿਆ ਸਿਖ ਵਿਚਾਰ,
ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਹਰਿ ਰਸਨ ਉਚਾਰ ।
ਸੋਹੰ ਸਾਚੀ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰ,
ਆਤਮ ਲੇਖਾ ਨਾ ਰਹੇ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਮਰਨ ਜਨਮ ਦੋਏ ਦਏ ਸਵਾਰ । ✽

* ੯੦ *

ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਅਪਾਰ,
ਗੋਬਿੰਦ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ।
ਗੋਬਿੰਦ ਸ਼ਬਦ ਅਧਾਰ,
ਲੋਕਮਾਤ ਵੇਖ ਵਖਾਇਆ ।
ਜਗਤ ਜਗਦੀਸ਼ ਕਰ ਪਿਆਰ,
ਸਿੰਘ ਮਨਜੀਤਾ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਜਗਾਇਆ ।

* ੯੧ *

ਮੈਂ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨੀ ਸਖੀ,
ਮਿਲ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰ ।
ਤੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵਾਂ ਅੱਖੀ,
ਮਿਟੇ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ।
ਕਿਤੇ ਰੁਲ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਕੱਖੀ,
ਕੀਮਤ ਪਾਵੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰ ।
ਸਦ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰੱਖੀ,
ਬਖਸ਼ੀ ਸਾਚੀ ਧੂੜੀ ਸ਼ਾਰ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਤਮ ਪਰਮਾਤਮ ਤੇਰਾ ਹੋਏ ਪਿਆਰ ।

* ੯੨ *

ਰਸਨਾ ਰਸ ਆਤਮ ਰਸ ਪਾਉਣਾ,
ਪ੍ਰਭ ਅਥਿਨਾਸ਼ੀ ਨਾ ਮਨੋਂ ਭੁਲਾਉਣਾ ।
ਘਨਕਪੁਰ ਵਾਸੀ ਰਿਦੇ ਵਸਾਉਣਾ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਧਿਆਉਣਾ ।

* ੯੩ *

ਦਰਸ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਆ ਕੇ,
ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਜਾਮਾ ਪਾ ਕੇ ।
ਪੁਰੀ ਘਨਕ ਵਿਚ ਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟਾ ਕੇ,
ਨਿਹਕਲੰਕ ਕਲ ਨਾਉਂ ਧਰਾ ਕੇ ।
ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ ਆਪ ਤਜਾ ਕੇ,
ਸਾਚਾ ਬਾਣਾ ਆਪ ਬਣਾ ਕੇ ।

ਭੇਖ ਭੇਖ ਭੇਖ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਭੇਖ ਵਟਾ ਕੇ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾ ਕੇ । ❀

❀ ੯੪ ❀

ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ।
ਆਤਮ ਬੁੱਧ ਸਾਚੀ ਧਰ ।
ਭਰਮ ਭਉ ਸਰਬ ਹਰ ।
ਜਨਮ ਕਰਮ ਸੁਫਲ ਕਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜੋ ਜਨ ਭੁੱਲ ਬਖਸ਼ਾਏ ਤੇਰੇ ਦਰ ।

❀ ੯੫ ❀

ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ਵਿਚਾਰਦਾ,
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਦਾ ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਦਾ,
ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਚਰਨ ਨਿਮਸਕਾਰਦਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਏਕਾ ਰੰਗ ਸਾਚੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ।

❀ ੯੬ ❀

ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਿਲੇ ਠਾਕਰ ਸੁਵਾਮੀ,
ਪੀਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਨਿਹਕਾਮੀ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਗਲੋਂ ਕੱਟੇ ਗੁਲਾਮੀ ।

❀ ੯੭ ❀

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਮਲਾਹ ਹੈ,
ਦੋ ਜਹਾਨਾਂ ਲਾਵੇ ਪਾਰ ।
ਇਕ ਇਕੱਲਾ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ,
ਹਰ ਘਟ ਖੇਲੇ ਖੇਲ ਅਪਾਰ ।
ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਕੱਟੇ ਫਾਹ ਹੈ,
ਰੋਗ ਸੋਗ ਚਿੰਤ ਨਿਵਾਰ ।
ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਆਪੇ ਮਾਂ ਹੈ,
ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਪਾਵੇ ਸਾਰ ।

ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਜਿਸ ਜਨ ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ।

✽ ੯੮ ✽

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਤਰਸ,
ਸਿਰ ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਟਿਕਾਇੰਦਾ ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੀ ਮੇਟੇ ਹਰਸ,
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰ ਕਰਾਇੰਦਾ ।
ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਦੇਵੇ ਦਰਸ,
ਜਾਗਰਤ ਜੋਤ ਡਗਮਗਾਇੰਦਾ ।
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮੇਘ ਬਰਸ,
ਕੂੜ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਇੰਦਾ ।
ਹੋਏ ਸਹਾਈ ਉਤੇ ਫਰਸ,
ਅਰਸ ਆਪਣਾ ਘਰ ਜਣਾਇੰਦਾ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜੁਗ ਜਨਮ ਦੀ ਮੇਟੇ ਤੜਪ
ਵਿਛੋੜਾ ਅਗਲਾ ਪੰਧ ਮਿਟਾਇੰਦਾ ।

✽ ੯੯ ✽

ਮਿਹਰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭ ਤੱਕਦਾ,
ਦੇ ਜਹਾਨਾਂ ਸੱਜਣ ਮੀਤ ।
ਭੇਵ ਖੁਲ੍ਹਾਏ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦਾ,
ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਵੇ ਧੁਰ ਦਾ ਗੀਤ ।
ਪਰਦਾ ਲਾਹਵੇ ਸਾਚੇ ਸਚ ਦਾ,
ਬਖਸ਼ਣਹਾਰਾ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ।
ਜੋ ਭਗਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਸਦਾ,
ਸੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ਨੀਤ ।
ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਵਿਚੋਂ ਰੱਖਦਾ,
ਕਾਇਆ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਰੰਗ ਮਜੀਠ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਕਰੇ ਖੇਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ,
ਵਸਣਹਾਰਾ ਧਾਮ ਅਣਡੀਠ । ✽

* ੧੦੦ *

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਸਾਚੀ ਓਟ,
ਹਉਮੇ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇ ਖੋਟ ।
ਸਚ ਨਾਮ ਦੀ ਲਾ ਦੇ ਚੋਟ,
ਲੇਖਾ ਮੁਕੇ ਜਨਮ ਕੋਟੀ ਕੋਟ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਲਣਿਉਂ ਡਿੱਗੇ ਉਠਾ ਲੈ ਬੋਟ ।

* ੧੦੧ *

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਆਪ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਗਿਆਨ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਮਹਾਨ,
ਸਿਮਰੇ ਜੀਵ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਣ ।
ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਸਿਖ ਨਾ ਜਾਣ,
ਆਦਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚ ਸਮਾਣ ।
ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦਾ ਪੰਧ ਮੁਕਾਣ,
ਵਿਚ ਚੁਰਾਸੀ ਚੋਟਾਂ ਨਾ ਖਾਣ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪਛਾਣ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦਿਤਾ ਗਿਆਨ ।

* ੧੦੨ *

ਦੁੱਖ ਦੇਹ ਤਨ ਕਰ ਦੂਰ ।
ਦਾਨ ਬਖਸ਼ੇ ਜੀਵ ਚਰਨ ਧੂੜ ।
ਹੱਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਪਿੰਜਰ ਟੁੱਟ ਹੋਇਆ ਦੂਰ ।
ਦੁੱਖਾਂ ਬਰਖਾ ਜਿਉਂ ਨਿਮ੍ਰੀ ਭੂਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਦੇਹੀ ਦੁੱਖ ਕਰ ਜਾ ਦੂਰ ।

* ੧੦੩ *

ਉਨੀ ਸੌ ਪਚਵੰਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਹੋਈ,
ਬਾਬੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ,
ਨੀਲਾ ਚੋਲਾ ਆਪ ਰੰਗਾਇਆ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ।
ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਲੈ ਲਈ ਸਾਰੀ ।
ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੀ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ।
ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਪਹੁੰਚੇ ਆ ਕੇ ।

ਜਿਥੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗਿਆ ਗੁਆ ਕੇ।
 ਸਾਨੂੰ ਬਾਬੇ ਸੀਸ ਉਠਾਇਆ ।
 ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ।
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਵਤਾਰ ਜੇ ਆਇਆ ।
 ਕਰੋ ਦਰਸ ਮੁਖੇ ਸੁਣਾਇਆ ।
 ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਸੁਣ ਲਓ ਭਾਈ ।
 ਇਹ ਅਮਾਮ ਮਹਿੰਦੀ ਜਿਨ ਚੋਲੀ ਪਾਈ ।
 ਆਪਣਾ ਭਰਮ ਮਿਟਾਓ ਆ ਕੇ ।
 ਸਰਨੀ ਏਹਦੀ ਲੱਗੋ ਆ ਕੇ ।
 ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਅਵਤਾਰ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ।

✽ ੧੦੪ ✽

ਘਰ ਸਾਚਾ ਆਪ ਸੁਹਾ ਦੇ,
 ਸੋਭਾਵੰਤ ਸੁਲਤਾਨ ।
 ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਜੋਤ ਜਗਾ ਦੇ,
 ਅੰਧ ਅੰਧੇਰੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ।
 ਅਨਹਦ ਨਾਦੀ ਨਾਦ ਵਜਾ ਦੇ,
 ਪੁਰ ਦੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਪੁਨਕਾਨ ।
 ਘਰ ਮੰਦਰ ਇਕ ਰੁਸ਼ਨਾ ਦੇ,
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਹੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਗੰਮਾ ਜਾਮ ਪਿਆ ਦੇ,
 ਤੀਰਥ ਮੁੱਕੇ ਜਗਤ ਜਹਾਨ ।
 ਇਕੋ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜ ਦੇ,
 ਕਰਨੀ ਪਏ ਨਾ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੀ ਕਲਿਆਣ ।
 ਜਜਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਮਰਾਸ਼ੀ ਡੂੰਮਾ ਆਪਣੀ ਖੈਰ ਪਾ ਦੇ,
 ਗੁਰਮੁਖ ਮੰਗਣ ਜਾਣ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੁਕਾਨ ।
 ਜੁਗ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿਛੜੇ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਬਿਠਾ ਦੇ,
 ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਕਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ।
 ਪਿਛਲੇ ਕਰਮ ਕੁਕਰਮ ਮਿਟਾ ਦੇ,
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਣ ਮਿਹਰਵਾਨ ।
 ਦੁੱਖ ਭੰਜਨ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰਾ ਦੇ
 ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਕੇ ਦਇਆਵਾਨ ।
 ਡੁੱਬਦੇ ਪੱਥਰ ਪਾਰ ਲੰਘਾ ਦੇ,
 ਕਲਜੁਗ ਹੋ ਕੇ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ।
 ਜਗਤ ਸਰਅ ਕੂੜ ਜੰਜੀਰ ਤੁੜਾ ਦੇ,

ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਪਵੇ ਨੀਸਾਣ ।
 ਮਾਟੀ ਚੰਮੜੇ ਲੇਖੇ ਲਾ ਦੇ,
 ਤੇਰੇ ਚਰਨੀ ਡਿੱਗੇ ਆਣ ।
 ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਫੰਦ ਕਟਾ ਦੇ,
 ਝਗੜਾ ਰਹੇ ਨਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ।
 ਸਚਖੰਡ ਦੁਵਾਰ ਬਹਾ ਦੇ,
 ਜਿਸ ਘਰ ਵਸਣ ਭਗਤ ਸੁਜਾਣ ।
 ਪੂਰਬ ਵਿਛੜੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾ ਦੇ,
 ਸਤਿਜੁਗ ਤਰੇਤਾ ਦੁਵਾਪਰ ਕਲਜੁਗ ਅੰਤ ਕਰ ਕਲਿਆਣ ।
 ਨਿਰਗੁਣ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਮਿਲਾ ਦੇ,
 ਪੰਜ ਤੱਤ ਲੇਖਾ ਰਹੇ ਨਾ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ।
 ਆਪਣੇ ਦਰ ਸਚਖੰਡ ਦੁਵਾਰ ਬਹਾ ਦੇ,
 ਜਿਥੇ ਪੁਜੇ ਨਾ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
 ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
 ਕਲਜੁਗ ਗੁਰੂਆਂ ਕੋਲੋਂ ਖਹਿੜਾ ਛੁਡਾ ਦੇ,
 ਗੁਰਮੁਖ ਇਕੋ ਵਾਰ ਕਰਨ ਬਿਆਨ ।

੧੯-੮੯੩

* ੧੦੫ *

ਘਨਕ ਪੁਰ ਵਾਸੀ ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ।
 ਚਾਰੋਂ ਕੁੰਟ ਉਠ ਉਠ ਵੇਖਣ,
 ਕਰਦਾ ਜਾਏ ਸਰਬ ਸਫਾਈਆ ।
 ਗੁਰਸਿਖ ਲੈਣਾ ਵੇਖ,
 ਪੁੱਤਰਾਂ ਛੱਡਣ ਮਾਈਆਂ ।
 ਪ੍ਰਭ ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਧਾਰੇ ਭੇਖ,
 ਆਪ ਭੁਲਾਏ ਜਾਂਦਿਆਂ ਰਾਹੀਆਂ ।
 ਨਾ ਕੋਈ ਜਾਣੇ ਔਲੀਆ ਪੀਰ ਸ਼ੇਖ,
 ਉੱਚੀ ਕੂਕਣ ਦੇਣ ਦੁਹਾਈਆਂ ।
 ਪੁਰਦਰਗਾਹੀ ਸਾਚਾ ਮਾਹੀ
 ਮਾਝੇ ਦੇਸ ਲਾਏ ਮੇਖ,
 ਨਾ ਸਕੇ ਕੋਇ ਹਿਲਾਈਆ ।
 ਸਾਚਾ ਲੇਖ ਸਚ ਲਿਖਾਏ,
 ਬੇਮੁਖਾਂ ਪਾਏ ਫਾਹੀਆਂ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਵਡ ਦਾਤਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆ ।

੬ ਮਾਘ ੨੦੧੦ ਬਿ

* *

* ੧੦੬ *

ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਮੁਖ ਕਮਾਵੇ ।
 ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ਹ ਨਾ ਰਿਦੇ ਵਸਾਵੇ ।
 ਕਰ ਕਰ ਹਾਸੀ ਦਰ ਉਠ ਜਾਵੇ ।
 ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਬਹੁ ਦੁੱਖ ਪਾਵੇ ।
 ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਚਾ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਵੇ ।
 ਰਸਨਾ ਜਪ ਸੋਹੰ ਨਾਉਂ,
 ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਵੇ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇਵੇ ਸਾਚਾ ਬਾਉਂ,
 ਮਾਤਲੋਕ ਗੁਰਸਿਖ ਨਾ ਆਵੇ ।

* ੧੦੭ *

ਦਏ ਵਡਿਆਈ ਚਾਰ ਜੁਗ,
 ਜਗ ਮਿਲਣ ਵਧਾਈਆਂ ।
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ ਸੰਗਤਾਂ,
 ਗੁਰ ਦਰ ਤੇ ਆਈਆਂ ।
 ਰਿਖ ਮੁਨ ਜਾਇਣ ਮੰਨ,
 ਬਹੱਤਰ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭ ਜੋਤ ਜਗਾਈਆਂ ।
 ਲਿਖਤ ਕਰਾਏ ਹੋਏ ਪਰਸੰਨ,
 ਰਸਨਾ ਦੇਵੇ ਭਗਤ ਵਡਿਆਈਆਂ ।
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰਸਿਖ,
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਲਾਈਆਂ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਉਤਮ ਦਰਸ,
 ਕਰ ਦਰਸ ਸਭ ਭੁੱਖਾਂ ਲਾਹੀਆਂ ।

੧੦ ਚੇਤ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੧੦੮ *

ਸਾਚਾ ਘਰ ਤੇਰਾ ਵਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ।
 ਵੇਲਾ ਹੱਥ ਨਾ ਆਏ,
 ਵਡ ਵਡ ਬੈਠੇ ਮੁਨ ਰਿਖ ।
 ਸਾਚਾ ਘਰ ਮੰਗਣ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਏ,
 ਏਥੇ ਪਏ ਨਾਮ ਭਿਖ ।
 ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਘਾਲ ਪਾਏ ਬਾਏ,
 ਮਿਟਾਏ ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਖ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਗਿਆਨ ਦਵਾਏ,
 ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲੈਣਾਂ ਸਿਖ ।

* ੭ ਚੇਤ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੦੯ *

ਗੁਰਸਿਖ ਤੇਰੀ ਆਤਮ ਗਾਂਦੀ,
ਸ਼ਬਦ ਡੇਰੀ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਂਦੀ ।
ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ,
ਬਣ ਗਿਆ ਸਾਚਾ ਫਾਂਦੀ ।
ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਇਆ,
ਢਾਹੀ ਭਰਮਾਂ ਕਾਂਧੀ ।
ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਦਰ ਬੰਦ ਕਰਾਇਆ,
ਨਾ ਛੁੱਟੇ ਭਗਤਾਂ ਬਾਂਧੀ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਾਚੇ ਘਰ ਸੁਹੰਜਣੀ ਰੈਣ ਅੱਜ ਆਂਦੀ।

੭ ਚੇਤ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੧੦ *

ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈਲੋਏ ।
ਮਾਤਲੋਕੀ ਹਾਹਾਕਾਰ,
ਸੁਣੇ ਪੁਕਾਰ ਨਾ ਕੋਇ ।
ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਜਾਮਾ ਧਾਰ,
ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਹੋਏ ।
ਧਰਤ ਮਾਤ ਤੇਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰ,
ਦਰ ਦਵਾਰੇ ਆਣ ਖਲੋਏ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ ।
ਸੰਤ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦਿਤਾ ਵਰ,
ਏਕਾ ਏਕ ਜਗਤ ਟੇਕ,
ਵਰਨ ਗੋਤ ਰਹੇ ਨਾ ਕੋਇ ।

੧੦ ਅੱਸੂ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੧੧ *

ਦਇਆ ਕਰ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ,
ਆਏ ਦਰ ਮਿਲੇ ਵਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ।
ਆਤਮ ਖੋਲ੍ਹ ਸਾਚਾ ਸਰ,
ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਝੂਠੇ ਨਹਾਤੇ ।
ਏਕਾ ਜੋਤੀ ਏਕਾ ਸ਼ਬਦ,
ਏਕਾ ਸੁਰਤ ਏਕਾ ਘਰ,
ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤੇ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਏਕ ਰੰਗ ਰੰਗਾਏ,
ਨਾ ਸੋਏ ਨਾ ਜਾਗੇ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਭਾਤੇ । * ੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੧੨ *

ਚਰਨੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ ਜਾ ।
 ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਗਾਈ ਜਾ ।
 ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਈ ਜਾ ।
 ਹਉਮੇ ਰੋਗ ਗੁਵਾਈ ਜਾ ।
 ਆਤਮ ਜੋਤ ਜਗਾਈ ਜਾ ।
 ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੋਰ ਮਿਟਾਈ ਜਾ ।
 ਸਵਛ ਸਰੂਪੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ,
 ਦਰ ਘਰ ਸਾਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਈ ਜਾ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਧਿਆਈ ਜਾ ।

੧੩ ਚੇਤ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੧੩ *

ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਦੇਹ ਤਜਾਈ ।
 ਅਗਨੀ ਭੇਟ ਆਪ ਚੜ੍ਹਾਈ,
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਾ ਕੋਈ ਰਖਾਈ,
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਵਿਚ ਜੋਤ ਟਿਕਾਈ ।
 ਨਾ ਕੋਈ ਭਾਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭੈਣ,
 ਨਾ ਕੋਈ ਦਿਸੇ ਧੀ ਜੁਵਾਈ ।
 ਏਕਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਤੇਰੀ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ,
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਈ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸਾਚਾ ਮਾਰੀ ।

੫ ਜੇਠ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੧੪ *

ਝੋਲੀ ਭਰ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਜਾਓ ।
 ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਖਾਓ ।
 ਏਥੇ ਵਕਤ ਸੁਹੇਲਾ ਹੋਇਆ,
 ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ,
 ਅੱਗੇ ਫਲ ਸਾਚਾ ਖਾਓ ।
 ਆਪੇ ਗੁਰ ਆਪੇ ਚੇਲਾ ਹੋਇਆ,
 ਦੋਵੇਂ ਰਲ ਮਿਲ ਇਕ ਥਾਂ ਬਹਿ ਜਾਓ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਸਾਰੇ ਰਲ ਮਿਲ ਰਸਨਾ ਗਾਓ ।

੩ ਮੱਘਰ ੨੦੧੧ ਬਿ

* *

* ੧੧੫ *

ਆਤਮ ਤੇਰੀ ਸਦ ਸੁਹਾਗਣ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰ ਜਾਗਣ ।
ਚਰਨ ਸੇਵ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ਲਾਗਣ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਉਪਜਾਵੇ ਸਾਚਾ ਰਾਗਣ ।

* ੧੧੬ *

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਿਆ ਜਗਤ ਅਵਤਾਰ ।
ਤੀਨ ਲੋਕ ਹੋਈ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ।
ਕਲਜੁਗ ਜੀਵ ਸੁੱਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ।
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਹੋਈ ਆਤਮ ਉਜਿਆਰ ।
ਸੁਰ ਨਰ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ।
ਫੁਲ ਬਰਸਾਵਣ ਬਰਖਾ ਧਾਰ ।
ਏਕਾ ਜੋਤ ਜਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ,
ਘਨਕਪੁਰੀ ਲਏ ਅਵਤਾਰ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੧੧੭ *

ਘਨਕਪੁਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਮਾ ਧਾਰੇ ।
ਦੇਵ ਦੇਵੀਆਂ ਫਿਰਨ ਦੁਵਾਰੇ ।
ਸਾਚਾ ਸੰਤ ਸਾਚੀ ਮਾਰੇ ਲਕਾਰੇ ।
ਨਾ ਦਿਸੇ ਦਰ ਨਾ ਦਰਬਾਰੇ ।
ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਫਿਰਨ ਦੁਖਿਆਰੇ ।
ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ,
ਜਾਮਾ ਘਨਕਪੁਰੀ ਵਿਚ ਧਾਰੇ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੧੧੮ *

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜਿਸ ਜਨ ਗਾਈ ।
ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਏ ਸਹਾਈ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਈ ।
ਮਦਿਰਾ ਮਾਸ ਨਾ ਰਸਨਾ ਲਾਈ ।
ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ ਨਾ ਆਪ ਗੁਵਾਈ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ,
ਸਭ ਬਾਈਂ ਹੋਏ ਸਹਾਈ । *

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੧੧੯ *

ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਤੇਰਾ ਸਾਚਾ ਘਰ ।
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਏਕਾ ਦਰ ।
ਏਕਾ ਜੋਤ ਮਿਲਾਏ ਅਵਤਾਰ ਨਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ,
ਚਰਨ ਲਾਗ ਜਗ ਗਿਆ ਤਰ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੧੨੦ *

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਸਿਰ ਰੱਖੇ ਹੱਥ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਚਲਾਏ ਸਾਚਾ ਰਥ ।
ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬੜੀ ਅਕੱਥ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਸਾਚੀ ਵੱਥ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ,
ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਸਿਰ ਰੱਖੇ ਹੱਥ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿ

* ੧੨੧ *

ਘੜੀ ਵਿਛੋੜਾ ਪਾਈ ਨਾ,
ਚਰਨੋ ਪਰ੍ਹੇ ਹਟਾਈ ਨਾ,
ਆਤਮ ਹੰਕਾਰ ਵਕਾਰ ਚਲਾਈ ਨਾ,
ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਵਛਾਈ ਨਾ ।
ਏਕਾ ਦੇਵੀ ਸ਼ਬਦ ਅਧਾਰ,
ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਭੁਲਾਈ ਨਾ ।
ਫੜ ਫੜ ਬਾਹੋ ਲਾਈ ਪਾਰ,
ਦੇ ਪੱਕਾ ਜਗਤ ਵਹਿਣ ਵਹਾਈ ਨਾ ।
ਆਤਮ ਅੰਧੇ ਨਾ ਦਿਸੇ ਕੋਈ ਕਿਨਾਰ,
ਦਰ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਦੁਰਕਾਈ ਨਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਅੰਤਮ ਵੇਲਾ ਤੇਰਾ ਆਇਆ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਮਾਣਾ ਗਊ ਗਰੀਬ,
ਆਤਮ ਵਿਚੋਂ ਭੁਲਾਈ ਨਾ ।

੧੭ ਜੇਠ ੨੦੧੧ ਬਿ

* ੧੨੨ *

ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਚਲਾਇਆ ।
ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਰਸਨ ਅਲਾਇਆ ।
ਸਤਿਜੁਗ ਤੇਰੀ ਝੋਲੀ ਪਾਇਆ ।
ਜਗਤ ਭੰਡਾਰੀ ਸਰਬ ਵਰਤਾਇਆ ।

ਸਤਿਜੁਗ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਵਸਾਇਆ ।
 ਆਤਮ ਵਿਕਾਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਾਇਆ ।
 ਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਖਵਾਇਆ ।
 ਸਾਂਤਕ ਰੂਪ ਹੋਏ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਨਿਹਕਲੰਕ ਕਲ ਜਾਮਾ ਪਾਇਆ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

✽ ੧੨੩ ✽

ਵਡ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਇਆਵਾਨ ।
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ।
 ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਦੇਵੇ ਮਾਣ ।
 ਰਸਨਾ ਜੀਵ ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ।
 ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਦੇਵੇ ਦਰਸ,
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

✽ ੧੨੪ ✽

ਚਰਨ ਸੇਵ ਜੋ ਜਨ ਕਮਾਏ ।
 ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰ ਕਰਾਏ ।
 ਸਾਚੀ ਬਖਸ਼ੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਏ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾ ਸੁਫਲ ਕਰਾਏ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

✽ ੧੨੫ ✽

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰੇ ਬੰਦ ਖੁਲਾਸੀ ।
 ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਘਨਕਪੁਰ ਵਾਸੀ ।
 ਗਲੋਂ ਕਟਾਏ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਚਰਨ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਰਹਿਰਾਸੀ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

✽ ੧੨੬ ✽

ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਏ ।
 ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋਏ ਸਹਾਏ ।
 ਆਤਮ ਸਾਚੀ ਜੋਤ ਜਗਾਏ ।
 ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ।
 ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
 ਆਪ ਆਪਣਾ ਭੇਵ ਖੁਲਾਏ ।

✽ ੨੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੨੭ *

ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੇ ਦਾਤ ।
ਸੋਹੰ ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੀ ਕਰਾਮਾਤ ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।
ਜਿਉਂ ਦੀਪਕ ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਸਾਚੀ ਦਾਤ ।

੨੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੨੮ *

ਸਰਬ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਪੂਰ ।
ਜੇ ਜਨ ਆਏ ਚਰਨ ਹਜ਼ੂਰ ।
ਸੋਹੰ ਸਾਚਾ ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਸਰੂਰ ।
ਪ੍ਰਭ ਅਭਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮ ਕਰੇ ਭਰਪੂਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਮੁਖ ਹਿਰਦੇ ਵਸੇ ਨਾ ਜਾਣੇ ਦੂਰ ।

੨੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੨੯ *

ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਸ਼ਬਦ ਅਨਮੋਲਾ ।
ਪਹਿਲੋ ਛੱਡਿਆ ਕਾਇਆ ਚੋਲਾ ।
ਫੇਰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੋਹੰ ਵੋਲਾ ।
ਭਰਮ ਭੁਲੇਖਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤਾਂ ਆਤਮ ਖੋਲ੍ਹਾ ।
ਮੇਲ ਮਿਲਾਵੇ ਸਾਚੇ ਕੰਤਾ,
ਹੋਇਆ ਜਗਤ ਵਿਚੋਲਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ,
ਅਵਤਾਰ ਚਵੀਆਂ ਵਰ
ਮਾਤਲੋਕ ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਖੋਲਣ ਆਇਆ ਏਕਾ ਅੰਤਮ ਹੋਲਾ ।

੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੧ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੦ *

ਸਾਚੇ ਲੰਗਰ ਭੋਜਣ ਖਾਓ ।
ਤਨ ਦੇ ਸੰਗਲ ਸਰਬ ਕਟਾਓ ।
ਪਰਮਾਨੰਦ ਵਿਚ ਸਮਾਓ ।
ਨਿਜਾਨੰਦ ਸਦ ਰਸ ਪਾਓ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਹੱਸ ਹੱਸ ਰਾਹ ਦੱਸ ਦੱਸ
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਰਾਹੇ ਪਾਓ । * ੨੩ ਮੱਘਰ ੨੦੧੦ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੧ *

ਆਤਮ ਤੀਰਥ ਕਰ ਅਸ਼ਨਾਨ,
ਸੋਹੰ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਦਾਨ ।
ਰਸਨਾ ਗਾਉਣਾ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ ।
ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਾ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ।

੯ ਚੇਤ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੨ *

ਦੇਵੇਂ ਭੁਜਾਂ ਹਰਿ ਫੁਲਾਏ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਸਹੇਲੜਿਓ,
ਆਉ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗਲ ਲਾਏ ।
ਧੁਰਦਰਗਾਹੀ ਸਾਚੇ ਚੇਲੜਿਓ,
ਕਿਉਂ ਬੈਠੇ ਮੁਖ ਭੁਵਾਏ ।
ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਲਬੇਲੜਿਓ,
ਆਉ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਉਠਾਏ ।
ਨਾ ਰਹੋ ਮਾਤ ਅਕੇਲੜਿਓ,
ਸ਼ਬਦ ਲੋਰੀ ਦੇ ਹਰਿ ਆਪ ਵਰਚਾਏ ।
ਅਚਰਜ ਖੇਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਲ ਖੇਲੜਿਓ,
ਬਣ ਜਾਓ ਭੈਣ ਭਰਾਏ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਦੇ ਮਤੀ ਆਪ ਸਮਝਾਏ ।

੧੪ ਮਾਘ ੨੦੧੦ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੩ *

ਜੇ ਜਨ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਦੁਵਾਰਿਆ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਲ ਸੁਆਰਿਆ ।
ਆਤਮ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਭ ਨਿਵਾਰਿਆ ।
ਸਾਂਤਕ ਸੁੱਖ ਪ੍ਰਭ ਵਰਤਾ ਰਿਹਾ ।
ਰੋਗ ਭੁੱਖ ਪ੍ਰਭ ਗੁਵਾ ਰਿਹਾ ।
ਮਾਤ ਕੁੱਖ ਸੁਫਲ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਚਰਨ ਆਏ ਜਿਸ ਸੀਸ ਨਿਵਾ ਲਿਆ।

੨੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੪ *

ਗੁਰਮੁਖ ਮੰਗੇ ਸਾਚੀ ਮੰਗ ।
ਪ੍ਰਭ ਆਤਮ ਚਾੜ੍ਹੇ ਸਾਚਾ ਰੰਗ ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭੰਗ ।

ਭਵਜਲ ਜਾਏ ਪਾਰ ਲੰਘ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਅੰਗ ਸੰਗ ।

੨੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੫ *

ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੀ ਜਾਣਾ ।
ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਧਿਆਉਂਦੀ ਜਾਣਾ ।
ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਚੁੱਕੇ ਡਰ,
ਸਾਚੀ ਤਰਨੀ ਜਾਣਾ ਤਰ,
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਚਰਨ ਨੇਹ ਲਾਉਂਦੀ ਜਾਣਾ ।
ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਧਰਨੀ ਧਰ,
ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਸਾਚਾ ਵਰ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸੇਹੀ ਜੈਕਾਰਾ ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੀ ਜਾਣਾ ।

੧੩ ਫੱਗਣ ੨੦੧੧ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੬ *

ਸੋਹੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾਮ ਅਨਮੋਲਾ ।
ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਅੰਤਮ ਕਲ,
ਆਪੇ ਬਣਿਆ ਮਾਤ ਤੋਲਾ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵਲ ਛਲ,
ਚਾਰ ਵਰਨ ਸੁਣਾਏ ਏਕਾ ਢੋਲਾ ।
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਨਾ ਜਾਏ ਟਲ,
ਸਚ ਦੁਵਾਰਾ ਏਕਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ।
ਨਾ ਜਨਮੇ ਨਾ ਜਾਏ ਮਰ,
ਨਾ ਕੋਈ ਪਰਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਉਹਲਾ ।
ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਸਰਨਾਈ ਜਾਏ ਪੜ,
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਚੋਲਾ ।

੧੧ ਜੇਠ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੭ *

ਸੋਹੀ ਸ਼ਬਦ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ।
ਹਉਮੇ ਮਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਤਾਪ ।
ਕੋਟਨ ਕੋਟ ਉਤਾਰੇ ਪਾਪ ।
ਲੋਕਮਾਤ ਵਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਆਪੇ ਆਪ । *

੩੦ ਹਾੜ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੮ *

ਨਾਮ ਵਿਚੋਲਾ ਜਗਤ ਬਣਾਉਣਾ ।
ਸੋਹੰ ਢੋਲਾ ਸਾਚਾ ਗਾਉਣਾ ।
ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸੇ ਕੋਲ,
ਅੰਦਰ ਬੈਠ ਦਰਸਨ ਪਾਉਣਾ ।
ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਕਾਇਆ ਚੋਲਾ,
ਸਦ ਸੁਹੇਲਾ ਰਿਹਾ ਮਵਲ,
ਗੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਗਾਉਣਾ ।
ਭਗਤ ਵਡਿਆਈ ਉਪਰ ਧਵਲ,
ਖਿੜਿਆ ਰਹੇ ਫੁਲ ਕਵਲ,
ਨਿਝਰ ਝਿਰਨਾ ਇਕ ਝਿਰਾਉਣਾ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਏਕਾ ਦੇਵੇ ਨਾਮ ਵਰ,
ਨੇਤਰ ਅੰਜਣ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਣ,
ਦਰ ਦੁਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਪਾਉਣਾ ।

੩੦ ਹਾੜ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੩੯ *

ਗੁਣ ਗਾਉਣਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ।
ਮਨ ਠਾਂਡਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰੀਰ ।
ਆਪੇ ਦੇਵੇ ਆਤਮ ਧੀਰ ।
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ,
ਮੁਖ ਚੁਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚਾ ਸੀਰ ।

੧ ਕਤਕ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੦ *

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਜਾਵੰਤ ।
ਰੱਖੇ ਲਾਜ ਆਪ ਭਗਵੰਤ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਕੰਤ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜਿਸ ਬਣਾਈ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ।

੨੧ ਮੱਘਰ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੧ *

ਆਤਮ ਬਖਸ਼ੇ ਪ੍ਰਭ ਸਚ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ।
ਆਤਮ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਅਤੀਤੀ ।
ਜੀਵਣ ਜੁਗਤੀ ਸਾਚੀ ਮੁਕਤੀ ।

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਦੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤੀ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਗੁਰਮੁਖ ਤੇਰੀ ਕਾਇਆ ਸੀਤਲ ਕੀਤੀ।

੨੧ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੨ *

ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਕਰਤਾਰ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਵਡ ਦਾਤਾਰ ।
ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਨਿਰਾਹਾਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਤਾਰਨਹਾਰ ।

੨੨ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੩ *

ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਤਨ ਖਾਏ ।
ਮੂੰਹ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਹਾਏ ਹਾਏ ।
ਅੰਗ ਅੰਗ ਬੱਧਾ ਨਾ ਕੋਇ ਛੁਡਾਏ ।
ਐਖਧ ਦਾਰੂ ਸਚ ਲੱਧਾ,
ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਪ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਮਾਏ ।

੧ ਮਾਘ ੨੦੦੯ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੪ *

ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਜਨ ਕਮਾਓ ।
ਰਸਨਾ ਜਪ ਜਪ ਆਤਮ ਰਸ ਪਾਓ ।
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਹੋ ਜਾਏ ਵਸ,
ਨਿਜਾਨੰਦ ਨਿਜ ਮਾਹਿ ਉਪਜਾਓ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਬੇਮੁਖ ਹੋਏ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ ।

੨੨ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੫ *

ਗੁਰਸਿਖ ਤੇਰਾ ਕਾਜ ਸੁਵਾਰਿਆ ।
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਿਆ ।
ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਚਰਨ ਨਿਮਸਕਾਰਿਆ ।
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚਾਰਿਆ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਤੇਰੇ ਆਤਮ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਿਆ ।

(੨੨ ਮਾਘ ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ)

* *

* ੧੪੬ *

ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਗਿਰਧਾਰੇ ।
ਰੋਗ ਸੋਗ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਨਿਵਾਰੇ ।
ਦਰਸ ਅਮੋਘ ਦੇਵੇ ਗਿਰਧਾਰੇ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ।

੮ ਚੇਤ ੨੦੦੬ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* ੧੪੭ *

ਜੋਤ ਨਿਰੰਜਣ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ।
ਹਉਮੇ ਵਿਚੋਂ ਕੱਟੇ ਰੋਗ ।
ਸੋਹੰ ਦੇਵੇ ਸਾਚਾ ਜੋਗ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ,
ਆਤਮ ਮਿਟਾਵੇ ਚਿੰਤਾ ਸੋਗ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤ,
ਦਰ ਘਰ ਆਏ ਲਗਾਏ ਭੋਗ ।

੧੫ ਚੇਤ ੨੦੦੬ ਬਿ

* ੧੪੮ *

ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਏਕਾ ਹਰਿ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚਾ ਜਾਏ ਤਰ ।
ਹੋਏ ਸਹਾਈ ਅਵਤਾਰ ਨਰ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਪ ਦੁਵਾਏ ਸਾਚਾ ਦਰ ।

* ੧੪੯ *

ਗੁਰਸਿਖ ਤੇਰਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ।
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਿਆ ।
ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਚਰਨ ਨਿਮਸਕਾਰਿਆ ।
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚਾਰਿਆ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਤੇਰੇ ਆਤਮ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਿਆ ।

* ੧੫੦ *

ਹੋਇਆ ਵਿਆਹ ਰਚਿਆ ਕਾਜ ।
ਸਾਚਾ ਸ਼ਬਦ ਲੈ ਜਾਣਾ ਦਾਜ ।

ਮਿਲੇ ਪੁਰਦਰਗਾਹੀ ਸਾਚਾ ਰਾਜ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਪੇ ਰੱਖੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਾਜ ।

੨੪ ਮੱਘਰ ੨੦੧੦ ਬਿ

* ੧੫੧ *

ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਪਾਰ ਲੰਘਾਏ ।
ਵੇਲੇ ਅੰਤ ਆਪ ਛੁਡਾਏ ।
ਸਾਚਾ ਕੰਤ ਇਕ ਰਘੁਰਾਏ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਆਪ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਰੰਗਾਏ ।

* ੧੫੨ *

ਆਤਮ ਸੇਜਾ ਹਰਿ ਵਿਛਾਈਆ ।
ਉਤੇ ਸੁੱਤਾ ਹਰਿ ਰਘੁਰਾਈਆ ।
ਮਾਇਆ ਪੜਦਾ ਇਕ ਰਖਾਈਆ ।
ਬੇਮੁਖਾਂ ਦਿਸ ਨਾ ਆਈਆ ।
ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਆਤਮ ਵੱਜੇ ਵਧਾਈਆ ।
ਜਿਸ ਦੂਈ ਦਵੈਤੀ ਦੂਰ ਕਰਾਈਆ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰਅ ਨਾ ਹਦਾਇਤੀ,
ਨਾ ਕੋਈ ਐਖਾ ਮਾਰਗ ਲਾਈਆ ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ,
ਸੇਹੰ ਸਾਚਾ ਇਕੋ ਰਾਗ,
ਸਭਨਾ ਸਿਰ ਰੱਖੇ ਵਡਿਆਈਆ ।

੭ ਜੇਠ ੨੦੧੧ ਬਿ

* * * * *

